

Akaciahonung

Så ringlar sötman fram i gyllne dräkt
och lenar läppars brist på sagda ord
strax svalkas feberns hetta vid vart bord
som varje frossa i sitt rus har väckt

Trots tankars dvala har ej febern släckt
vad värmens yra lockat ur den hord
av drömmar natten hälsat till vår jord
och livet driver framåt, lätt förtäckt

Då surrar biet fram i vårlig vind
och plötsligt tycks all kyla längre bort
när lekfullt vindar värmer sig i dans

ty väntans tid blir ändå ganska kort
när köldvåg väger honungs sötmas glans
som smeker livet på dess rosenkind

© Birgitta Wäppling, 1 april 2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten